

ACC. N:R M. 13726: 1-5.

Landskap: Skåne Upptecknare: Torkel Eriksson, Veberöd
Härad: Torna Berättare: Johanna Kristoffersson, "
Socken: Veberöd Berättarens yrke: diakonissa
Uppteckningsår: 1954 Född år 1880 i Veberöd

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Uppgifter om sagesmannen. s. 1.
Barn skvämde med "bruntjessan." s. 2.
"Klintapurr." s. 3.
Väderlekstygda. s. 3.
Fjunkt slott. s. 3.
Fotartyck i sten är människors ö. djur. s. 3.
Sågen om Veberöds lilla kyrkklocka. s. 4.
Korns - sägen. s. 5.

LUF 66.

ACC. N:R M. 13726:1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Johanna Kristofferson:

Född i Veberöd 1880. Är utbildad diakonissa och har varit verksam som sådan i Veberöd. Är troligen den person som bäst känner till "hur den nya tiden kom till Veberöd." Redogör på ett utmärkt sätt, t. ex. om gästgiveriet och den gamla skjutsstationen, där hon själv hjälpte till som barn.

upptäckten
ang. detta
har ej inlämn.
Jan. 2.

ACC. N:R M. 13726:2.

Förr skrämde man barn med "brunntjessan". En sådan fanns det i varje brunn, Men det var bara som man sade, för att skrämma oss barn från att leka vid brunnarna.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 13726:3.

På Romeleklint härskade "Klintafrun". Hon bodde innanför den port med nyckelhål, som man än i dag kan se i berget. När det var dimmor eller dis som lättade kring Klinten, sade man att hon bakade eller "nu ryker Klintafrun", och då blev det alltid vackert väder. - I en sten som låg på Klinten fanns det fotavtryck av människor och djur, som var ditsatta när stenen var mjuk.

Dalen, som man går förbi på väg till Klinten, kallas för "Jungfruslottsrännan". Där ligger en sovande jungfru i ett sjunket slott och väntar på att bli väckt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 13726:4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

LUF 66

Om Veberöds lilla kyrkklocka berättades det, att Göddelövsborna en gång hade stulit den. Mellan socknarna ingicks då en överenskommelse, att om Veberödsborna kunde taga tillbaka klockan före en utsatt dag, så fick de behålla den. Tiden gick, men ingenting hände förrän sista natten, då Göddelövsborna tänkte: "Har de inte kommit innan, kommer de väl inte heller i kväll", och därför släppte av på bevakningen. Men just den kvällen hade några Veberödsbor tagit två stutar och kört till Göddelöv, där de ostar kunde taga ner klockan. När de var på hemväg med den, upptäcktes stölden, och de blev förföljda. Men de passerade sockengränsen vid Romeleklint strax innan tiden gick ut, och fick behålla klockan.

ACC. N:R M. 13726:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

~~LUF 81~~

Åsumspågen har jag själv sett. "Kloke Lars", som han kallades, hade fått sin lärdom av en ännu äldre Åsumspåg. Lars var förskräckligt ful och hade bakåtvridna fötter. Han brukade bota för engelska sjukan, genom att stryka en salva kring handlederna och armveckan på de sjuka och låta dem äta mycket salta soppor. En, som hade en annan sjukdom, hade fått ligga på en madrass, som var stenhårt stoppad med ormbunksblast.